

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 1Nt/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117010116
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1117010116.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Michala Kačániho a prísediacich JUDr. Dariny Peťovskej a JUDr. Mariána Mišíka, v trestnej veci odsúdeného M. B. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Tr. zák., v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1T/116/2009, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.07.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného M. B., T. XX. XX. XXXX D. Q. Y. D. T.É., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. značkou 1T/116/2009, pre nesplnenie podmienok obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Dňa 19.07.2016 bol Okresnému súde Bratislava I doručený návrh odsúdeného M. B. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 1T/116/2009, v ktorej bol na základe odsudzujúceho rozsudku zo dňa 22.03.2011 sp. zn. 1T/116/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/70/2011 zo dňa 07. 06. 2011, uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 4 písm. c) Tr. zák. za čo mu bol uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, pre výkon ktorého bol odsúdený zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 10 rokov, ochranného protitoxikologického liečenia ambulantnou formou a ochranným dohľadom na 1 rok. Citovaným rozsudkom krajského súdu došlo zároveň k zrušeniu výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/81/2010 zo dňa 26.07.2010, právoplatného dňa 23.08.2010, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Predmetný návrh bol na prejednanie a rozhodnutie pridelený predsedovi senátu N. M. Y. do oddelenia 1Nt. Dňa 20.02.2017 na základe reklamácie zápisu do oddelenia menovaného predsedu senátu z dôvodu, že tento rozhodoval ako zákonný sudca v pôvodnom konaní pod sp. zn. 1T/116/2009, bol uvedený návrh dňa 22.02.2017 pridelený novému zákonnému predsedovi senátu Mgr. Michalovi Kačanimu.

Odsúdený B. svoj návrh odôvodnil v podstate tým, že mu v pôvodnom konaní nebol poskytnutý prekladateľ z jazyka IGBO, pričom súd opakovane odmietol vykonať dôkaz - kópiu od veľvyslanectva SR v Abuji, Nigéria. Odsúdený ďalej uviedol, že jemu ustanovený obhajca ho v predchádzajúcom konaní (o obnove konania) nenavštívil a na súde dňa 29.06.2016 ho videl prvýkrát. V tomto konaní mu nebol ani daný priestor uviesť všetky dôvody a predložiť dôkazy k návrhu na obnovu konania. Ďalej poukázal na

to, že dodatočný trest 2 roky uložený mu zo strany Okresného súdu Bratislava I a potvrdený Krajským súdom v Bratislave nie je písárska chyba. Pôvodný zákonný sudca totiž vedel o konaní na Okresnom súde Poprad sp. zn. 2T/81/2010, pričom žiaden z Nigérijčanov odsúdených podľa § 172 odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona nedostal viac ako 6 až 10 rokov. Taktiež odsúdený M. B. namietal uloženie trestu vyhostenia, nakoľko v ostatných obdobných prípadoch nebol tento trest cudzincovi uložený, pričom on tu má dieťa a jeho matka je občianska Slovenskej republiky. Odsúdenému teda nie je zrejmé, v čom je jeho prípad iný.

Na základe podaného návrhu na obnovu konania, súd, po posúdení príslušnosti na konanie a rozhodovanie o návrhu na povolenie obnovy konania v zmysle § 397 ods. 2 Tr. por., a zistení, že návrh na obnovu konania bol podaný oprávnenou osobou (§ 396 ods. 3 Tr. por.), smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému je obnova konania prípustná (§ 393 ods. 1 Tr. por.) a nejde o prípad vylúčenia obnovy konania (§ 395 Tr. por.) určil Okresný súd Bratislava I termín verejného zasadnutia na jeho prejednanie a rozhodnutie (§ 402 ods. 1 Tr. por.).

Na verejnom zasadnutí odsúdený v plnej miere zotrval na písomne podanom návrhu a ďalej uviedol, že v čase keď podával dovolanie, nebolo mu dovolené, aby komunikoval v rodnom jazyku, pričom následne dodal, že týmto sa už ďalej nechce zaoberať. Poukázal však na to, že dostal ambulantné liečenie, avšak nerobili mu ani skúšku krvi ani moču. K uvedenému predložil vyjadrenie svojich rodinných príslušníkov, ako aj lekársku správu z času pred jeho uväznením. Z uvedeného je podľa odsúdeného zrejmé, že nemal nič spoločné s drogami a teda ambulantné liečenie nemá význam. V tomto smere spochybnil znalecký posudok. Pokiaľ ide o trest vyhostenia odsúdený uviedol, že je biologickým otcom dieťaťa na území SR. Keď bude vyhostený, bude to trest nielen pre neho, ale aj pre jeho dieťa. Opätovne poukázal na prípady odsúdených, ktorí boli odsúdení pre ten istý paragraf a nebol ani jeden z nich vyhostený. Za dôležité odsúdený považoval tiež to, že súd urobil chybu v rozsudku, keďže v rozhodnutí OS Poprad dostal trest odňatia slobody 2 mesiace s podmieneným odkladom, ale v odôvodnení rozsudku v tejto veci sa uvádzajú dva roky. To je hlavný problém a dôvod, prečo dostal 12 rokov. Všetci ostatní, ktorí bolo súdení pre ten istý § 172 ods. 2 Tr. zák., dostali trest v rozpätí 6-10 rokov a iné osoby, ktoré boli odsúdené za 172 ods. 3 Tr. zák. dostali trest v rozpätí 15-20 rokov, resp. dostali maximálne 15 rokov, nie viac. Uvedené nebola jeho chyba a súd prvého stupňa o tom musel vedieť. Odsúdený taktiež v rámci svojho vyjadrenia predložil potvrdenie ohľadne úradných jazykov v Nigérii.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že v zrušujúcom rozsudku Krajského súdu v Bratislave, kde sa uvažovalo, či uložiť samostatný alebo súhrnný trest, bola použitá asperačná zásada a v žiadnom prípade nešlo len o písársku chybu, nakoľko v takom prípade by išlo aj o porušenie zásady zákonného sudcu. Jeho klient celkom správne poukázal na rozhodnutia ohľadne tej istej skutkovej podstaty, kde boli vydané rozsudky na základe dohody o vine a treste, pričom nie je zrejmé, prečo v tomto prípade dohoda navrhovaná nebola. Pritom v ani jednom z uvedených prípadov nebol uložený trest vyhostenia. Odsúdeným uvádzaný rodinný zväzok (jeho dcéra) takisto nebol zohľadnený a vysvetlený. Pokiaľ ide o jazyk igbo obhajca poukázal na to, že, nebol ustanovený znalec z jazykovedného ústavu, čo by tiež bolo možné posudzovať v rovine dôvodu pre obnovu konania. Na základe uvedeného navrhoval, aby súd návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v danej trestnej veci vyhovel z dôvodu, že boli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí poukázal na to, že dôvody uvedené v písomnom návrhu odsúdeného a ústne prednesené dôvody na obnovu konania sú identickými dôvodmi, ktoré už boli predmetom posudzovania v iných konaniach, a to v základom konaní, v niektorých námietkach v konaní o dovolaní, ako aj v iných konaniach o návrhoch odsúdeného na povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o argument odsúdeného týkajúceho sa jeho práva na obhajobu v jazyku Igbo, táto otázka mohla byť riešená iba v rámci dovolacieho konania a s touto sa už Najvyšší súd Slovenskej republiky vysporiadal a dovolanie odsúdeného odmietol. Zo strany odsúdeného neboli predložené žiadne také nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by objektívne neexistovali v pôvodnom konaní a preto prokurátor navrhoval, aby súd podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného zamietol, nakoľko neboli zistené podmienky pre obnovu podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Na verejnom zasadnutí súd v súlade s § 269 Tr. poriadku v spojení s § 295 ods. 2 Tr. por. čítaním oboznámil podstatný obsah listinných dôkazov, a to Písomnosť ambasády Federálnej republiky Nigérie spísanej v anglickom jazyku, ktorá bola prítomnou tlmočnickou pretlmočená, Písomný záznam

odsúdených pre drogovú trestnú činnosť, Vyjadrenie ÚPSVaR Poprad zo dňa 28.9.2016, Rodný list G. X. B., Rozsudok OS BA I sp. zn. 2Tk/2/2016, Rozsudok OS BAS II sp. zn. 2T/75/2011, Zápisnicu o pojednávaní vo veci OS Poprad sp. zn. 12C/33/2011, Písomnosť - lekárske potvrdenie, ďalej súd čítaním oboznámil podstatný obsah spisového materiálu OS BA I sp. zn. 1T/116/2009, ako aj znalecký posudok č. 42/09 (č. l. 92 - 100) a obsah spisového materiálu OS Bratislava I sp. zn. 1Nt/3/2017.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

S poukazom na dikciu citovaného ustanovenia je potrebné predovšetkým uviesť to, že účelom obnovy konania je odstránenie nedostatkov spočívajúcich v skutkových zisteniach. Novú skutočnosť podľa § 394 ods. 1 Tr. por. možno preto definovať ako objektívne existujúci jav, ktorý v tej istej veci nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Tieto nové skutočnosti môžu mať rôznorodú povahu a spravidla sa stávajú predmetom dokazovania, t. j. zvyčajne sa preukazujú aj novými dôkazmi. Dôkazom súdu predtým neznámym sa rozumie najmä taký dôkaz, ktorý nebol súdu známy v pôvodnom konaní, prípadne dôkaz, ktorý síce v pôvodnom konaní známy súdu a ním vykonaný bol, ale s iným obsahom (napríklad zmena výpovede svedka). Skutočnosť v trestnom konaní (t. j. aj v konaní o obnove) je vždy predmetom hodnotenia právom a nemožno ju preto s právom stotožňovať. Za právo treba pritom považovať predovšetkým platné právne normy, ale aj úvahy (právne závery) o tom, či určitá skutočnosť tvorí prvky znakov hypotézy právnych noriem, podľa ktorých sa vyhodnocuje táto skutočnosť.

V súvislosti s obnovou konania, ktorej sa odsúdený domáha, je taktiež nevyhnutné uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní.

Súd taktiež zdôrazňuje, že v konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku, či trestného rozkazu vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to dokonca aj vtedy, keď sa súd prípadne s nimi v rozhodnutí ani nevysporiadal alebo sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Z hľadiska uvedeného súd konštatuje, že v danej trestnej veci neboli zistené žiadne také nové skutočnosti alebo nové dôkazy, ktoré by boli spôsobilé privodiť odsúdenému iné rozhodnutie o vine alebo pre ktoré by bolo možné uvažovať o tom, že pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Hoci návrhy odsúdeného M. B. na obnovu konania už boli v predchádzajúcich konaniach viackrát zamietnuté a odsúdený v podstate iba opakoval už raz uvedené dôvody na obnovu konania, považoval súd za žiaduce, vzhľadom na okolnosti a povahu veci, rozhodovať o návrhu odsúdeného na verejnom zasadnutí a nie návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 402 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku, ktoré predstavuje iba fakultatívnu možnosť takéhoto postupu súdu. Okrem toho návrh odsúdeného, resp. jeho obsah, v kontexte skutočnosti, že v jeho osobe ide o cudzieho štátneho

príslušníka neovládajúceho slovenský jazyk, predpokladal uvádzanie nových skutočností alebo dôkazov na samotnom verejnom zasadnutí, čo sa v konečnom dôsledku počas priebehu verejného zasadnutia aj potvrdilo. Aj z tohto hľadiska sa javil postup podľa vyššie uvedeného ustanovenia za príliš formalistický.

Pokiaľ ide o samotné odsúdeným uvádzané dôvody na obnovu konania súd uvádza, že vo vzťahu k uloženému ochrannému opatreniu Trestný poriadok obnovu konania nepripúšťa. Ochranné opatrenie nie je trestom, ale iným druhom sankcie, ktorý sám osebe nemôže byť predmetom preskúmania v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania. Trestný poriadok výslovne predpokladá možnosť obnovy konania iba pokiaľ ide o výrok o vine alebo treste. Okrem toho, odsúdeným uvádzané skutočnosti a predložené lekárske potvrdenie, vzhľadom na jeho obsah, nie sú spôsobilé privediť iné závery, než boli tie, ktoré sú uvedené v znaleckom psychiatrickom posudku a ktoré okrem iného viedli súd k uloženiu ochranného opatrenia. Vo vzťahu k tomuto znaleckému posudku súd nezistil žiadnu skutočnosť odôvodňujúcu pochybnosť o jeho záveroch, ktoré by v hypotetickej rovine mohli viesť aj k iným úvahám a záverom, pokiaľ ide o výrok o treste. Vyjadrenia rodinných príslušníkov ohľadne skutočnosti konzumácie drog odsúdeným samy osebe, ani v kontexte predloženého lekárskeho potvrdenia, ktorého obsah nevytvorí absolútne nič o možnosti konzumácie drog odsúdeným, teda nemá relevantný význam nielen vo vzťahu k výroku o ochrannom opatrení (ktoré nemôže byť predmetom konania o obnove), ale ani vo vzťahu k výroku o treste.

Vo vzťahu k nemožnosti odsúdeného obhajovať sa v pôvodnom konaní v jazyku Igbo súd poznamenáva, že ide o dôvod na podanie iného mimoriadneho opravného prostriedku (porušené právo na obhajobu - § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), nie na povolenie obnovy konania. Tento dôvod bol v rámci uvedeného mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) v prejednávanej príhode aj uplatnený, pričom o dovolaní odsúdeného bolo rozhodnuté uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/18/2013 zo dňa 26. 06. 2013, ktorým bolo podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuté. Akékoľvek iné skutočnosti rozmanitej povahy (nepribratie jazykovedného ústavu a pod.) týkajúce sa uvedenej argumentácie (používanie jazyka Igbo) nemôžu byť predmetom posudzovania v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania, nakoľko nejde o dôvod na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

Čo sa týka trestu vyhostenia, súd uvádza, že rodinný zväzok, resp. skutočnosť, že odsúdený je otcom dieťaťa so štátnym občianstvom Slovenskej republiky, bola súdu známa už v pôvodnom konaní, preto táto skutočnosť nie je skutočnosťou novou, zistenou až následne po právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku, v dôsledku čoho takisto nie je splnená esenciálna podmienka pre povolenie obnovy konania. Súd nie je oprávnený posudzovať ukladanie alebo neukladanie konkrétneho druhu trestu vrátane trestu vyhostenia a jeho výmery v iných, aj keď v obdobných trestných veciach, ako ani to, prečo v tejto veci, na rozdiel od iných trestných vecí, nedošlo ku konaniu o dohode o vine a treste. V tomto smere súd len dopĺňa, že konanie o dohode o vine a treste nie je obžalovaným/obvineným nárokovateľné konanie a na takéto konanie musia byť splnené zákonom predpokladané podmienky, pričom trestné právo uplatňované na území Slovenskej republiky je založené na individualizácii trestu a tento je súd povinný ukladať z hľadiska zásad upravených v Trestnom zákone (vrátane posúdenia osoby obžalovaného, jeho pomerov a možností jeho nápravy) vo vzťahu ku konkrétnej obžalovanej osobe bez ohľadu na ukladanie trestov v iných veciach. So zreteľom na uvedené, mohol v danej veci uvedenú otázku odsúdený riešiť len v rámci riadneho opravného prostriedku (odvolania) a druhého z Trestným poriadkom predpokladaných mimoriadnych opravných prostriedkov, teda v rámci dovolania.

Pokiaľ ide o skutočnosť spočívajúcu v ukladaní súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu M. B. trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/81/2010 zo dňa 26.07.2010, súd dáva do pozornosti výrokovú časť rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.06.2011, sp. zn. 3To/70/2011, ako aj jeho odôvodnenie, z ktorého je evidentné, že pri ukladaní súhrnného trestu asperačná zásada použitá nebola, hoci použitá byť mala. Výroková časť neobsahuje použitie ustanovenia Trestného zákona upravujúceho asperačnú zásadu, čo krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku náležite vysvetlil, keď uviedol, že asperačnú zásadu nepoužil súd prvého stupňa a v dôsledku nepodania odvolania zo strany prokurátora nebola korekcia tohto nedostatku pri ukladaní trestu odsúdenému možná, nakoľko v opačnom prípade by išlo o porušenie zásady zákazu „reformatio in peius“ (zásada zákazu zmeny v neprospech obvineného). Je teda viac než zrejmé, že asperačná zásada v tejto konkrétnej trestnej veci použitá nebola a preto neprichádzal do úvahy ani postup v zmysle povolenia obnovy konania na základe aplikácie § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

Ak sa v odôvodnení tohto rozsudku uvádza nesprávna výmera trestu uvedeným rozhodnutím Okresného súdu Poprad, nemá táto skutočnosť absolútne žiaden právny význam, nakoľko trest bol uložený v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby (nesprávnosť v tomto smere by bola dôvodom na podanie dovolania, nie obnovy konania) a v konečnom dôsledku takúto nesprávnosť možno skutočne považovať iba za písársku chybu. Tomuto nasvedčuje tiež tá skutočnosť, že výmera trestu 12 rokov bola určená už v rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý vyššie uvedené odsúdenie v inej trestnej veci vôbec nezohľadňoval. Aj v tomto prípade však platí, že táto skutočnosť spočívajúca v predchádzajúcom odsúdení bola súdu známa už v pôvodnom konaní, na čo sám odsúdený aj poukazoval. Z tohto hľadiska nemôže ísť v nijakom smere o novú skutočnosť odôvodňujúcu obnovu konania.

V súvislosti s uvedenou otázkou súdu nie je zrejmé, ako mohla mať uvedená skutočnosť vplyv na otázku zákonnosti sudcu (súdu), ktorú sa snažil navodiť obhajca odsúdeného, nehľadiac na to, že aj v tomto prípade by išlo o dôvod na podanie iného mimoriadneho opravného prostriedku.

Vychádzajúc z uvedeného súd sumarizuje, že odsúdený M. B. neuviedol žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

S poukazom na uvedené bol návrh odsúdeného M. B. na povolenie obnovy konania v celom rozsahu posúdený ako nedôvodný a nespĺňajúci podmienky povolenia obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por., v dôsledku čoho bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. ako nedôvodný zamietnutý.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá sa podáva v lehote troch dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I.